Arta între particular și general

On August 01, 2016

Învață să vezi cu ochiul minții, privind întotdeauna „din spate" ceea ce se află „în față".

Câmpurile vizuale ale ochilor iepurelui se întretaie după ceafă. Iepurele vede în spatele său. Are în fața sa un fragment de spațiu invizibil. El nu vede lumea ca noi. Pe când oaia are ochii dispuși astfel încât câmpurile sale vizuale nu converg. Ea vede două lumi, una dreaptă și altă stângă, care nu coincid niciodată.

Un fel deosebit de a vedea atrage după sine și rezultate diferite în privința imaginii vizuale. Fără a mai vorbi despre transformarea acestei percepții într-un mod de a vedea, apoi într-un punct de vedere, când la iepure și oaie ne ridicăm la om și la ambianța factorilor sociali care, în cele din urmă, duc la o concepție asupra lumii.

*Cum este așezat ochiul - ochiul minții în cazul nostru? Cum privește acest ochi? Cum vede acest ochi? Acest ochi care nu este ochiul oricui... **

Leadership: Te adaptezi la un mod de a vedea care să ducă la constituirea unei noi concepții asupra lumii, revoluționând percepția raportului dintre particular și general?

Regulile leadershipului, asemenea regulilor artei care precizează faptul că nu poți să generezi iluzii fără surprinzi și adevărul crud al realității, se sprijină pe eficiența productivă a conștiinței, a intelectului, a simțului vizual și a câmpului de percepție. Acestea contribuie nu doar la reorientarea gândirii, ci mai cu seamă la conturarea unei perspective mai largi, mai bogate, mai detaliate asupra unor zone mai greu de investigat.

O asemenea zonă greu de investigat, pe care o voi numi „zona de editare", cuprinde o imagine dominantă care trebuie rotită dintr-o poziție în alta până când capătă un sens neașteptat, un orizont mai larg și un rol de reprezentare a unei realități formalizate ideologic sau conceptional.

De asemenea, viziunea este un atribut al vederii bazate pe exerciții obișnuite de mișcare a ochilor (sus, jos; stînga, dreapta), de unde se dezvoltă capacitatea de a analiza variantele disponibile ale realității din diferite unghiuri. La rândul ei, imaginea cu care ochiul se obișnuiește să vadă este imaginea cu care ochiul anticipează tendințe și formele de reflectare ale unei modificări din realitatea înconjurătoare. Ce decizii iau ochii tăi atunci când guvernează multiple aspecte din realitatea înconjurătoare?

Leadership: Ești în stare să evaluezi totul cu ajutorul „ochiului minții" într-un câmp mai extins al realității, încât să faci din realitate o imagine vizuală care să poată fi fixată cu ușurință în memoria și conștiința oamenilor?

În creșterea continuă a performanțelor de lider, cerând o profundă analiză a imaginii vizuale al ansamblului de forme, lucruri, fenomene, entități autonome, cărora le atribuim caracteristici ce ni se pare că ne aparțin cu adevărat, trebuie să evaluăm totul cu ajutorul „ochiului minții" într-un câmp mai extins al realității.

Cu ochiul minții poți să privești întotdeauna „din spate" ceea ce se află „în față". După cum orbul își formează o imagine a lucrurilor cu ajutorul pipăitului, tot astfel artistul își formează

o imagine a realității, în parte intuitivă, „prin ceea ce reușește să nu trăiască și, netrăind, să creeze.”

Deci, nu ne referim la procesul de a vedea numai ceea ce stă deschis în fața ochilor, ci mai cu seamă la procesul de a vedea dincolo ceea ce percepem în mod obișnuit, care ne lipsește din arsenalul inspirațional. Un artist transformă observațiile concrete și imediate în idei care modelează gândirea axată pe alternanța dintre ceea ce se vede și ce nu.

Orice lider, la fel ca orice artist care vrea să se întreacă pe sine modificându-și proiecția conștiinței și a realității asupra evoluției viitoare, își îmbunătățește modalitatea de a vedea două lumi: una dreaptă și altă stângă, care nu coincid niciodată.

Particularul care precede generalul este expresia unei viziuni stabile, de nezdruncinat, asupra lucrurilor care preced realizări extraordinare.

Imaginile cele mai reprezentative trecute prin filtrul gândirii, deci cele modificate cu ochiul minții, sunt mărturia neobositelor strădanii de a înțelege și a exprima rezultatele unei sinteze unice, calitățile ascunse ale unei realități în care nu există nici cauză, nici efect, ci doar o expresie a raportului dintre particular și general.

Particularul, existând separat de ceea ce realitatea a dat naștere, este o relație de cauzalitate între lucruri, fenomene, entități autonome, a căror formă unică poate lua oricând locul ideii. Totodată, particularul poate fi expresia cea mai profundă a unității contrariilor, atestând apartenența individului la o aspirație de explorare mai largă a realității.

Pe când generalul este lipsa de „critică” sau lipsa de replică la adresa particularului, ce nu poate aduce într-adevăr nimic nou. Generalul nu poate da câștig de cauză, decât extrem de rar, orientării previzionare și consecințională pentru desemnarea unei dimensiuni noi a cunoașterii care să ducă la constituirea unei noi concepții asupra lumii.

În leadership, imaginea vizuală pe care o atrage vederea bine dezvoltată este acel fragment dintr-un spațiu numit "comparație" pe care îl modelăm în funcție de experiențele trăite în apropierea lucrurilor extraordinare, sau a celor care ne marchează în mod decisiv.

Arta între particular și general se adresează indivizilor care, cu ajutorul ochiului minții, reușesc să contureze imagini mai detaliate asupra unor perspective greu de imaginat, greu de fundamentat într-o ipoteză științifică unitară.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/arta-intre-particular-si-general.html